

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: SETEMBRE 2010	CONVOCATORIA: SEPTIEMBRE 2010
VALENCIÀ: LLENGUA I LITERATURA II	VALENCIANO: LENGUA Y LITERATURA II

BAREM DE L'EXAMEN:

Comprensió del text: 3 punts; Anàlisi lingüística del text: 3 punts; Expressió i reflexió crítica: 4 punts.

Tria una de les dues opcions

OPCIÓ A

Llig aquest text i respon les qüestions següents.

Tot esperit

- 1 Vaig rebre un imprès a mitjan setembre, i a primers d'octubre em van venir a veure dos inspectors joves, un xicot i una noia.

Els va bastar poca conversa per a dir-me que jo era un fantasma, i que no m'espantés, perquè no era pas sol. M'explicaren que nous mètodes estadístics posaven al descobert una gran quantitat 5 de casos d'aquest peculiar estat civil.

Jo estava serè («vaporós», em digueren ells) i encara em sentia esverat.

—¿I què passa, doncs, amb la meva dona i els meus fills i amb la vida que porto?

«No res. Són imaginacions vostres», em replicaren.

—Bé, sí... Però i ells, els meus parents?

- 10 «Se us imaginan a vos», van respondre'm. Se'ls veia molt segurs i no paraven de repetir-me que, de moment, no hi havia motius de preocupació. Tant m'ho digueren que a l'últim em va venir suor freda. La noia inspectora em volgué tranquil·litzar una vegada més i em donà uns quants cops amistosos a l'esquena; va sonar com si algú piqués un núvol amb els artells (el que pot l'aprensió!).

- 15 —Podeu donar gràcies de no ser un vampir —em digué—. Això sí que és un desfici constant i un perill per a la família. Veiem cada quadre! Vós, almenys, no feu mal a ningú.

—I com m'he de comportar?

—Com si tal cosa. Amb naturalitat, i tot pensant que la fantasmagoria d'ara ja no és com la d'abans.

- 20 Els vaig acompañar fins a la porta, i pel camí els remerciava per la conformitat que provaven de dur-me. Però de retorn al menjador, vaig comprovar (ficant-me la mà a la pitrera) que entre la camisa i el cos hi tenia una separació de ben bé dos travessos de dit.

Pere Calders, *Invasió subtil i altres contes*, Barcelona, Edicions 62, 1978, p. 59.

1. Comprendre el text

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies. [1 punt]
- c) Relaciona els recursos tipogràfics i les veus del discurs. [0'5 punts]
- d) Identifica la tipologia textual especificant els trets corresponents que apareixen al text. [0'5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats: [1 punt]
 1. *vaig rebre* (línia 1): sorda o sonora?
 2. *descobert* (l. 4): oberta o tancada?
 3. *retorn* (l. 21): oberta o tancada?
 4. *cos* (l. 22): oberta o tancada?
- b) Indica a quin element del text fan referència els pronoms febles subratllats i quina funció sintàctica realitzen. [1 punt]
 1. Se us imaginen a vós (línia 10)
 2. Se'ls veia molt segurs (l. 10)
 3. Tant m'ho digueren que a l'últim em va venir suor freda (l. 11)
 4. entre la camisa i el cos hi tenia una separació de ben bé dos travessos de dit (l. 21)
- c) Digues el significat que adquireixen aquestes paraules al text o indica'n un sinònim. [1 punt]
 1. *xicot* (línia 2)
 2. *serè* (l. 6)
 3. *dona* (l. 7)
 4. *desfici* (l. 15)

3. Expressió i reflexió crítica

- a) Explica en quina mesura el context sociopolític dels anys posteriors a la Guerra Civil fins als anys 70 condiciona la producció narrativa de l'època. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- b) El recurs a la creació de personatges fantasmals no és estrany en el món literari. ¿En coneixes algun altre cas dins de la literatura o en el cinema? Comenta'l. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]

Llig aquest text i respon les qüestions següents.

Límits de l'adolescència

1 Certament, n'hi ha que prefereixen parlar d'"adolescència". I potser tinguen la seu part de raó. Als nostres dies, les fronteres d'edat estan experimentant unes curioses rectificacions, l'abast de les quals encara no sabem mesurar. La cosa, en principi, ha de ser anotada en l'haver de la ciència mèdica i els seus auxiliars: la "vida" de la gent ha augmentat de manera notòria, sobretot en 5 durada i aguant. Així s'esdevé, almenys, en aquells països on l'assistència facultativa, l'ús de medicaments, la higiene pública i les cauteles dietètiques aconsegueixen una difusió afectuosa. No val la pena recórrer a la dada estadística: el fet salta a la vista. En termes generals, la ciutadania actual tarda més a morir-se: més que abans, vull dir. I em referesc a allò que sol anomenar-se "mort natural". D'un altre cantó les persones "madures" conserven més temps les 10 seues energies. No solament observem en els censos de població una abundància d'ancians, sinó que molts d'ells es mantenen "en plena forma". Segons sembla, ara, els anys compten d'una altra manera. Les etiquetes clàssiques per a graduar la cronologia individual sofreixen un lleuger desplaçament. El començ de la vellesa, per exemple, se situa després dels setanta, potser en els vuitanta. El de la joventut avança un quinquenni, o més. El marge de l'"adolescència", doncs, 15 s'eixampla...

El problema, naturalment, es planteja davant l'espectacular i vastíssim embull que els nous d'avui es porten entre mans. D'ordinari, la paraula que designa, engloba i fins i tot defineix el fenomen és "joventut". Papers i altaveus la repeteixen fins al cansament. ¿Inexacta? No, sense dubte. Però tampoc no és massa clara. Ja d'entrada, la ratxa de revoltes i d'arrogàncies abraça 20 sectors "menys que joves": gairebé infantils. Ni tan sols la pubertat resulta ser un límit fix. I això és el que sense voler ofendre ningú, anomenem "adolescència". La veritat és que el vocable "joventut", ambigu, permet manipulacions una mica capcioses. Sempre som joves respecte a algú: "més" joves que algú. [...]

Potser siga per aquí que convinga afinar l'anàlisi. Nosaltres, els qui ja hem fet els quaranta — 25 «*de cuarenta para arriba...*» —, induïts per l'eufòria sanitàrio-consumista, ens afirmem com a "joves": si més no, com a passablement joves. [...]. Per consegüent, els qui vénen darrere, i, sense anar més lluny, els nostres mateixos fills, bé podrien resignar-se al nom d'"adolescents". És una solució, per descomptat. I no gens convencional, de més a més. Els qui postulen aquesta terminologia no van desencaminats. Al cap i a la fi, el concepte d'"adolescència" que es proposa no és 30 d'ordre biològic.

Joan Fuster, dins *Babels i Babilònies* (1972), extret de
Ser Joan Fuster. Antologia de textos fusterians, Alzira: Edicions Bromera, 1993, p. 140-142.

1. Comprendre el text

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies. [1 punt]
- c) Identifica i justifica les marques de modalització que hi ha al text. [0'5 punts]
- d) Identifica la tipologia textual especificant els trets corresponents que apareixen al text. [0'5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats: [1 punt]
 1. *Certament* (línia 1): oberta o tancada?
 2. *fronteres* (l. 2): oberta o tancada?
 3. *joves* (l. 20): oberta o tancada?
 4. *anàlisi* (l. 24): sorda o sonora?
- b) Al text hi apareixen una sèrie de connectors que permeten unir unitats sintàctiques superiors a l'oració, indica el significat que aporta cada un dels casos següents. [1 punt]
 1. *en principi* (línia 3)
 2. *D'un altre cantó* (l. 9)
 3. *Per consegüent* (l. 26)
 4. *Al cap i a la fi* (l. 29)
- c) Digues el significat que adquireixen aquestes paraules o expressions al text o indica'n un sinònim. [1 punt]
 1. *s'esdevé* (línia 5)
 2. *salta a la vista* (l. 7)
 3. *s'eixampla* (l. 15)
 4. *embull* (l. 16)

3. Expressió i reflexió crítica

- a) Valora la repercussió de l'assaig de Joan Fuster en el context de l'època. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- b) Aparentar ser jove és un tema recurrent en la societat actual. Com es manifesta en el teu entorn? (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]